

hus! Høj låssången till höjden Och mörda, åra,
prisa Gud! Af glädje eder fröjden Med trogna
tungors ljud.

2.
Aft glädje stor: Vår Frälsare nu födder
är, Det glada budskap sjunges här Af Änglars
Chor; och Jesus är nu kommen Att föra arma
fångar fram, Och öppna oss ingången Till Fa-
drens hulda famn.

3.
O, Jesu blid! I denna stora fröjdest
Kom du hit ned och blif vår gäst; Blif det
alltid! Aft öppna du vårt hjerta, Att vi dig
fågne som oss bär; Fördrif vår synda-smärta,
På Himlens väg oss för!

4.
Nu fröjde sig Hvar menniska, hvar Chris-
ten man, Att nu är född vår Frälserman I
Bethlehem, Och utaf Österlanden Af Zaba kom-
mo wise män, Ere Kungar och nedföllö För
Himla-Konungen.

5.
Aft glädjens nu! Lössjanger Gud i Him-
melen, Som sändt sin Son att frälssa den På
honom tror. Gud låt oss värdigt fira Vår
Jule-helg, den stora fest; Så våra hjertan fira,
Att Jesus der blir gäst.

6.
Sist önske vi, Att Jesu nåd må hos er bo,
Och frid och sällhet, Christlig ro I edert hus.
Må lyckan hos er blifwa, Sänd ned från Him-
len med nytt år! Den Gud vill åran gifwa, Väl-
signelse ni får.

Priset i still. Banko.

GS 2034

Emånne wackra Gudeliga

W i s a ,

Den Första:

Den sörjande Själens tröst af
Christi lidande.

En sörjande själ, som önskar sitt wäl 2c.

Sjunges som: Min födelse-dag förtjenar att jag 2c.

Den Andra:

J u l . W i s a :

Wak upp, se ljus! 2c.

Sjunges som: Aft ljuslig tid, 2c.

Författarens namn synes af första bok-
stäfverna i hwarje vers.

N:o 14.

J A H E N ,
J. F. Åkerbloms Boktryckeri, 1846.

Den Första:

En förjande själ, Som önskar sitt wäl! Öf-
nadenes port, Det himmelska Salemi den sällaste
ort, Med ödmjukhet bed, Vår tåligt ditt kors,
och ej tröttna dermed!

2.
Res upp dig och se, Hwad ångslan och we,
Som Jesus utstätt, Hwad sår, hwilken pina,
hwad spe, hån och spott! De blodiga sår, Den
taggiga krona för din skull han får.

3.
I blod färgad röd Gick han till sin död,
Till Golgatha ut, Försoning att gifwa för syn-
den till slut. Du syndenes träl! Se huru han
stridde att frälsa din själ.

4.
Kom skåda med hast, Hur han naglas fast
Wid korset, och lär, Hwad wrede och leda till
synden Gud bär, Då Jesus sjelf der Så gruf-
ligt marterats, som dock Guds Son är.

5.
Din Gud fall till fot, Gör sann ödmjuk
bot, Wid korset fall ned, Bekänn dina synder
med tårar och bed Försonaren god, Att del du
må få i hans heliga blod.

6.
Ack! ropa om nåd För ditt öfwerdåd, Be-
rånk din ofärd, Den ewiga pina och ömsliga
gråt Du får säkerlig, Om blodet du trampar,
som runnit för dig.

7.
Hwar finner du tröst För ditt qwalda bröst
Då ångslan dig tår, När synden dig trycker och
grafwen är när? I Frälsarens sår Och öppnade
sida lifs-läst du då får.

8.
Låt werldsfröjd och lust, Som leder till pust,
Ej fångsla din själ, Men håll dig till Jesum,
så blifwer dig wäl, Han ropar dig an, Lpd ro-
pet och fly i hans öppnade famn.

9.
Fridsfursten, som stred, Som blödde och led
För fären, som då Förskingrade woro af djef-
wulen wred, Will samla sin hjord, Blott de sig
insinna, wid hans nådebord.

10.
O själ söf din frid, Gör bättring i tid,
Wänd syndare om, Från lustarnas willa och
werldenes strid, Med ånger du kom, Fall ned
wid hans fötter, der skänkes dig frid.

11.
Med lamporna till, Trons olja ej spill, Med
tårar och bön Haf wakande hjerta, ty Brud-
gunnen will Snart gifwa dig lön, Och him-
melska fröiden sjelf dela dig till.

12.
Sjung här sorgesång, Så skall du en gång
I Himmelen höjd Så sjunga med ånglar i
glädje och fröjd, Högtlofswande Gud, Som från
jemmerdalen har hämtat sin brud.

Den Andra:

Wak upp, se ljus! Se morgonstjernan strålar
klar. Instäm i bön och sång en hwar I edert